

[Torben Lund]

jeg tror, det mest er af hensyn til præsidenten i Sø- og Handelsretten, eller hvem det nu er af hensyn til – at disse vagtmestre, hvis arbejde jeg bestemt har stor respekt for, stadig væk kan betragtes som sagkyndige. Jeg tror, vagtmestrene er sagkyndige på mange måder i det arbejde, de udfører, men jeg er ikke sikker på, at vagtmestre måske kan betragtes som sagkyndige ved vurdering af aktiverne i et konkursbo. Og derfor tror jeg altså, det bliver nødvendigt, at vi får sagt et eller andet om det spørgsmål i betænkningen. Når jeg er lidt ked af, at det er kommet med i bemærkningerne og i betænkningen, er det selvfølgelig, fordi vi uden disse bemærkninger måske kunne have klaret den formulering af lovparagraffen om sagkyndige, som er i lovforslaget. Men når der nu står det i bemærkningerne om vagtmestrenes indsats som sagkyndige, bliver vi næsten nødt til også at ændre paragraffens ordlyd for at undgå, at man fortsætter den hidtidige ordning.

Jeg synes som sagt, det forslag, justitsministeren har fremsat, er et fremskridt, men der er visse ting, vi må have set nærmere på under udvalgsarbejdet.

Flemming Hansen (KF):

Lovforslaget har sin baggrund i et beslutningsforslag, der blev vedtaget i 1985, og har endvidere baggrund i et omfattende udvalgsarbejde, der fulgte efter vedtagelsen af det nævnte beslutningsforslag. Vi stemte dengang for beslutningsforslaget, idet et meget grundigt udvalgsarbejde i retsudvalget gjorde det oprindelige forslag så rimeligt, at det kunne vedtages enstemmigt af Folketinget.

Hvad angår forslagens enkelte dele, er vi i Det Konservative Folkeparti opmærksom på de ændringer, der fremover vil blive ved fastsættelsen af salærer i forbindelse med bobehandlinger. Vi finder det rigtigt, at der ud over det tidsforbrug, der anvendes ved behandlingen af en given sag, også tages hensyn til boets beskaffenhed og det under de givne omstændigheder opnåede resultat.

Vi finder det også væsentligt, at forslaget indholder en paragraf om, at der i forbindelse med behandlingen af konkursboer kan antages en forretningskyndig medhjælp, der ikke nødvendigvis behøver at være jurist. Det afgørende må nemlig være, at den pågælden-

de har betydelig indsigt i den konkrete sag, der skal behandles.

Ligeledes er vi enige i princippet om, at en vurderingsmand ikke må medvirke ved afhændelsen af aktiver eller have økonomiske interesser hos aftager.

Vi tror, at man igennem dette lovforslag får taget meget af den kritik væk, der har været over behandling af konkurssager, og også meget af den kritik, advokater har været udsat for i forbindelse med behandlingen af konkursboer, og vi kan derfor fuldt ud støtte dette lovforslag.

Niels Anker Kofoed (V):

Jeg kan på Venstres vegne tilsige støtte til de ændringer af konkursloven og aktie- og anspartsselskabsloven, som justitsministeren her har fremsat forslag om. Vi finder det fornuftigt, at de forskellige vederlag fremover fastsættes i henhold til en konkret vurdering, hvori indgår de forskellige momenter, der er omtalt i den nye § 239, stk. 1, nemlig arbejdets omfang, boets størrelse, ansvarets omfang og de opnåede resultater. Vi har tillid til, at man på den måde når frem til mere rimelige salærer, end man har oplevet med de faste satser, vi hidtil har haft.

Jeg vil også gerne fremhæve, at man nu i højere grad får fagkyndig bistand i de sager, hvor der skal vurderes.

Det er også en fornuftig foranstaltning, at vurderingsformanden nu ikke kan medvirke til afhændelse af aktiverne, og at det ikke må være en økonomisk interesseret. Jeg undres på, hvorfor man ikke har haft den regel længe.

I det hele taget kan jeg sige, at vi er tilfredse med lovforslaget, som det foreligger, og vil medvirke til, at det får en god behandling i udvalget.

Leif Hermann (SF):

Vi synes i SF, at det er et udmærket og meget fornuftigt forslag, justitsministeren har fremsat her. Siden vi i foråret 1985 vedtog det socialdemokratiske beslutningsforslag, har der jo pågået et intenst udvalgsarbejde, der er afgivet en betænkning, og nu har vi lovforslaget. Men det er nok også værd at understrege, at den såkaldte konkurskomité, som har arbejdet meget intenst med disse problemer, har indlagt sig megen fortjeneste